

محمد مالجو

بازاندیشی در اثری کلاسیک

فرناند برودل، بازنگری در تمدن مادی و سرمایه‌داری، ترجمه فیروزه مهاجر، تهران: نشر دیگر، ۱۳۸۰، ۱۳۰ صفحه.

فرنان برودل، مورخ فقید مکتب آنال، برای پژوهش پردامندانی در باب تاریخ اروبا قریب به بیست و پنج سالی وقت صرف کرد، پژوهشی که در قالب سه جلد قطور از زمرة آثار کلاسیک علوم انسانی در سده بیستم شد.^۱ محققی در باب اثر ماندگار برودل چنین نوشته است: «همه ما را - مورخ، جامعه‌شناس، اقتصاددان و ... - به زیر سوال می‌برد. من منتظر پرخاش فسیل‌های کاخ دانش هستم ... سالیان درازی است که اثری چنین برانگیزندۀ نخوانده‌ام، اثری... که انتشار آن یک واقعه به شمار می‌آید». برودل خود از بانیان رویکردی بود در تاریخ‌نگاری که دامنه‌اش رفته رفته چنان گسترش می‌یافتد تا همه علوم انسانی را در بر گیرد چنان‌که شاخه‌های مختلفی را وحدت بخشد که تاریخ با لجاجت خود را به آنها تقسیم کرده بود: تاریخ سیاسی، تاریخ اجتماعی، تاریخ اقتصادی، تاریخ علوم، تاریخ هنر و جز آن. سه گانه تمدن مادی و سرمایه‌داری برودل مصداق بارز همین رویکرد در تاریخ‌نگاری است.

کتاب بازنگری در تمدن مادی و سرمایه‌داری^۳ اما متن مکتوب سلسله سخنرانی‌های برودل در باب سه‌گانه ماندگارش است، آن هم در چارچوب نوعی بازنگری و جمع‌بندی توأم با نگاهی کارنامه‌نگر به مضامین گستردۀ سه‌گانه که تأملات و آرای خالق اثر در باب حرفه مورخ و سرشت تخیل تاریخی را نیز بازتاب می‌دهد. سوای مقدمه‌ای خواندنی از جارالز نیلی بر متن فارسی و زندگینامه فکری خودنوشتی از برودل که به ابتکار ناشر و مترجم فارسی بر کتاب افزوذه شده است، کتاب در سه فصل سازماندهی شده، هر فصل شامل تأملاتی در باب مقادیکی از مجلدهای سه‌گانه، به رغم گنجینه سرشار داده‌ها و اطلاعات در جای جای نوشته، کار برودل متکی است بر نوعی بنیان نظری و تمايزی استوار میان سه لایه از فعالیت‌های انسان در عرصه زندگی اقتصادی که هر یک، بر سبیل تمثیل، چنان که امانوئل والرستانین نیز می‌گوید^۴، معرف طبقه‌ای است در ساختمانی سه‌اشکوبه: «حیات مادی» در طبقه همکف، «اقتصاد بازار» در طبقه میانی، و «سرمایه‌داری» در طبقه فوقانی.

حیات مادی، این طبقه همکف تاریخ، از نگاه برودل، مشتمل است بر امور روزمره بسیار کهن که برای اشاره به اعمال تکرارشونده و فراگرددهای عملی و تجربی و شیوه‌های قدیمی و راه حل‌هایی به کار برده می‌شوند که از زمان‌های بسیار دور و فراتر از حافظه انسان برای تمثیل امور زندگی نوع پسر نسل در نسل منتقل می‌شده است. حیات مادی در واقع لایه‌ای از تاریخ است که محکم و استوار از هزاران سال پیش نه فقط در گذشته اروپا بلکه به صور مختلف در گذشته اغلب نانوشه سایر نقاط جهان نیز حضور داشته و گرچه از سده پانزده میلادی بدین سو نرمترمک تحلیل رفته، باری، ولو همچون شمعی رو به خاموشی هنوز هم که هنوز با انزواج سرخختانه خویش کماکان باقی مانده است. حیات مادی نوعی نامگذاری است برای مجموعه فعالیت‌های معیشتی انسان که به مدار بازار راه نمی‌یافتد.

اقتصاد بازار اما تورهای خود را از سده پانزده به این سو رفته بر فراز توده عظیم حیات مادی پهن کرده، میان جهان وسیع تولید کننده و جهان در همان حد عظیم مصرف کننده پیوستد برقرار ساخته، و کل تولید را از این رهگذر به کل مصرف ارتباط داده است. در لایه اقتصاد بازار، از نگاه برودل، می‌توان مبادلات بازاری روزمره و تجارت محلی و منطقه‌ای و گاه نیز تجارت راه دور را جای داد. بر فراز همین اقتصاد بازار بود که سرمایه‌داری، این طبقه فوقانی تاریخ، نشو و نمو می‌یافتد، باری، نظام سرمایه‌داری که در چارچوب آن فعالیت مستمر انباشت سرمایه به اجرا در می‌آید آن هم نه به انگیزه‌های نوع دوستانه که از بهر کسب سود هر چه بیشتر.

بروکل، متکی بر همین بنیان نظری، در سخنرانی اول، مقصود خود را از حیات مادی بازمی‌گوید و نشان می‌دهد فعالیت‌های بازاری تحت چه فرایندهایی در بسیاری از بخش‌های اروپا طی سده‌های پانزده تا هجده تا هجده به هزینه افول حیات مادی اشاعه پیدا کرد. سخنرانی دوم ناظر بر تدقیق در مفهوم اقتصاد بازار و تمایزش با سرمایه‌داری است، تمایزی که کم مورد انتقاد قرار نگرفته است.^۵ سرانجام، سخنرانی سوم در باب برقراری پیوند میان سرمایه‌داری و تاریخ عمومی جهان است.

یک منتقد در زمان انتشار اصل کتاب نوشت که کار بروکل را نمونه اعلای پژوهش تاریخی سبک مارکس می‌داند: گرچه مارکس در برخی آثارش از قبیل هیجدهم برسمر/سوئی بناپارت سرنخ‌هایی در این باب به دست داد که بر مبنای اصول ثوریک نظام فکری‌اش چه نوع تاریخنگاری‌ای مناسب است اما، با عنایت به اهمیت و مرکزیت تاریخ در اندیشه مارکسی، اساساً مارکس آن قدر که باید و شاید بدین پرسش پرداخت که یک پژوهش تاریخی چه ویزگی‌هایی باید داشته باشد. به رغم همان منتقد، کار بروکل از هر مطالعه دیگری در باب نظریه تاریخنگاری مارکس بهتر نوانسته است پروزه تاریخنگاری مارکس را گسترش دهد.⁶

بازنگری پژوهشگاه اسلام و اسلامات فرنگی در میراث اسلامی تمدن مادی

و سرمایه‌داری

در مجموع، بازیگری در تمدن مادی و سرمایه‌داری نه فقط به کار کسانی می‌آید که پیش‌بیش با سه‌گانه پر حجم برودل آشناشی به هم زده‌اند بلکه، همچون مقدمه‌ای بی‌بدیل، راهگشای ورود به دنیا شکفت‌انگیزی برودلی نیز هست.

سلو ۱۴

یادداشت‌ها:

۱. فرنان برودل، سرمایه‌داری و حیات مادی (۱۴۰۰-۱۸۰۰)، جلد اول، ترجمه بهزاد پاشی، با مقدمه‌ای از پرویز پیران، تهران: نشر نی، چاپ اول ۱۳۷۲.

Fernand Braudel, *The Wheels of Commerce: Civilization and Capitalism, 15th-18th Century*, Volume2, translated by Sian Reynolds (London: HarperCollins, 1982),

Fernand Braudel *The Perspective of the World: Civilization and Capitalism, 15th-18th Century*, Volume3, translated by Sian Reynolds (London: HarperCollins, 1984).

۲. دنی ریشه، «مقام و جایگاه فرنان برودل در تاریخ‌نگاری امروز»، ترجمه کاظم کردوانی، بینش و روش در تاریخ‌نگاری معاصر، زیر نظر منصوره نظام مافی و حامد فولادوند، تهران: نشر تاریخ ایران، ۱۳۶۵، به نقل از: پرویز پیران، «مفهوم تام و تمام انسان: نگاهی به دیدگاه تاریخ‌نگاری آنالیز» در فرنان برودل، سرمایه‌داری و حیات مادی (۱۴۰۰-۱۸۰۰)، ترجمه بهزاد پاشی، تهران: نشر نی، چاپ اول، ۱۳۷۲، صفحه پازده.

۳. فرنان برودل، بازیگری در تمدن مادی و سرمایه‌داری، ترجمه فیروزه مهاجر، تهران: نشر دیگر، ۱۳۸۰.

۴. Immanuel Wallerstein, "Braudel on Capitalism, or Everything Upside Down," *The Journal of Modern History*, Vol. 53, no. 2, A Special Issue on Modern France, Jun., 1991, p. 354.

۵. از باب نمونه، بنگرید به:

- Jan de Vries, "Spotlight on Capitalism," *Comparative Studies in Society and History*, Vol. 21, no. 1, Jan., 1979, p. 141.

6. Lyman H. Legters, "Book Review: Afterthoughts on Material Civilization and Capitalism," *Theory and Society*, Vol. 5, no. 2, Mar., 1978, pp. 287-288.